

Měsíc svítí a stíny prapodivných setkání
nad námi se sklání
a bez přestání zahání milióny přání.

Rozum ponech stranou, je to slepý král,
bolesti přestanou, poplujeme dál.
Obeplyjem sebe, zvládneme to dřív,
než z nočního nebe skape světelná tříšť.

Dřít se celej život musí bejt neskutečně únavný,
žít je nesnadný, třít o sebe dvě plochy je ohavný.
Snít je záhadný.

Zastaví nás okolnosti, nebo vzájemný
světelný i temný i nepříjemný
proměny a nekonečný problémy?